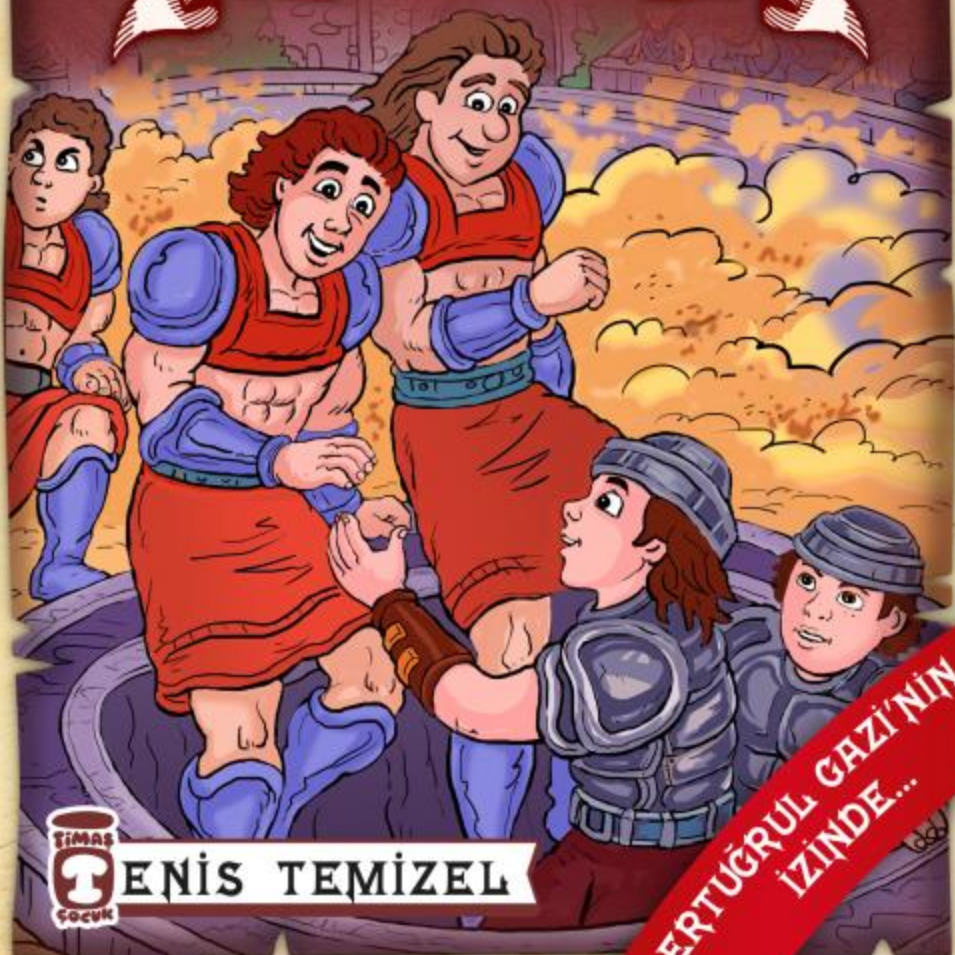

KÜÇÜK KAYILAR

GLADYATÖR BATAĞI

EMAS
T
ÇOCUK

ENİS TEMİZEL

ERTUĞRUL GAZİ'NİN
İZİNDE...

Söğüt kışlağına lapa lapa kar yağıyordu.

Kayı obası sakinleri fırsattan istifade çadırlarının içinde yorgunluklarını atıyorlardı. Kışlağa taşınma, arkasından su sorunu onları epey yormuştu.

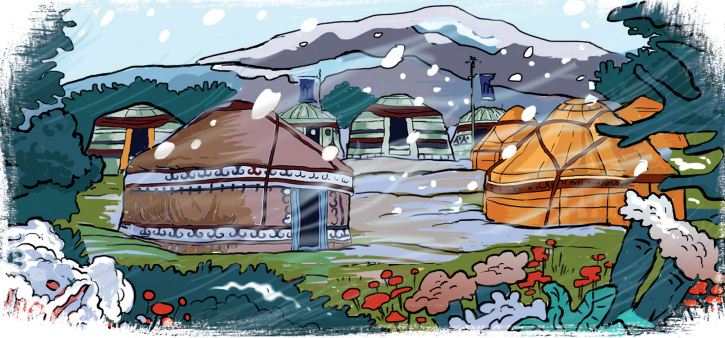
Tepük şenliğiyle biraz kafa dağıtmışlardı, ama yine de yorgundular. Rüzgârın uğultusunda uyumak ayrı bir keyifti onlar için.

Gün doğunca onları hiçbir şey durduramazdı. Hava soğuk bile olsa kimse yerinde duramazdı. Oradan oraya koşturur, vızır vızır çalışırlardı bizim Kayılar.

Yani mevsimin ne olduğu çok önemli değildi onlar için. Her havanın ayrı bir keyfi vardı.

Soğuk hava aslında sağlıklıydı. Kayılar bu havalarda kendilerini daha zinde hissederdi. Yaz aylarının gevşekliği yoktu üzerlerinde.

Sabahın erken saatlerinde kar dinmişti. O gün ayrı bir telaş vardı obada. Baybars Bey'in isteği üzerine meydanda bir şölen düzenleniyordu. Bu şölen hem Küçük

Kayılar'ın tepük başarısını kutlamak hem de biraz moralleri düzeltmek içindi.

Bu tür şenlikleri daha çok yapmayı düşünüyorlardı. Yaşamak için mücadele etmek şarttı ama her zaman savaşmak ve mücadele etmek değildi hayat. Onlar da bazen rahat hissetmek, keyif yapmak istiyorlardı.

Baybars Bey ortada dolaşırken ahaliye seslendi:

- Haydi bakalım millet! Öğlen vakti getirsin herkes yaptığı yemekleri meydana. Yiyelim içelim, biraz gönlümüz şenlensin! Çalgılar çalsın, türküler söylensin... Kayılar bunu fazlasıyla hak ediyor.

Öğlen vakti gelebilen herkes meydana toplandı. Bulgurlar, etler, çorbalar ve ayran yer sofralarına kondu.

- Hmm... Nefis olmuş! Ben biraz da ayran alabilir miyim?

- Biraz daha bulgur isteyen var mı? Her şeyden bolca var, merak etmeyin.

Bu konuşmalara meydan boyunca kurulan sofranın her yerinde rastlanabiliyordu. Ayrıca müzisyenler de ortama ayrı bir güzellik katıyorlardı kuşkusuz.

Küçük Kayılar biraz ilerideki Seyirtepe kayalıklarında şöleni seyre koyulmuşlardı.

- **Bizimkilerin buna ihtiyacı vardı. Hava biraz yumuşasın.**

- **Haklısın Kağan. Hem hayatın zorlukları hem de ana-baba olmak aynı anda... Çok zor işler!**

Ne oldu, hayattan çok erken yoruldunuz galiba?

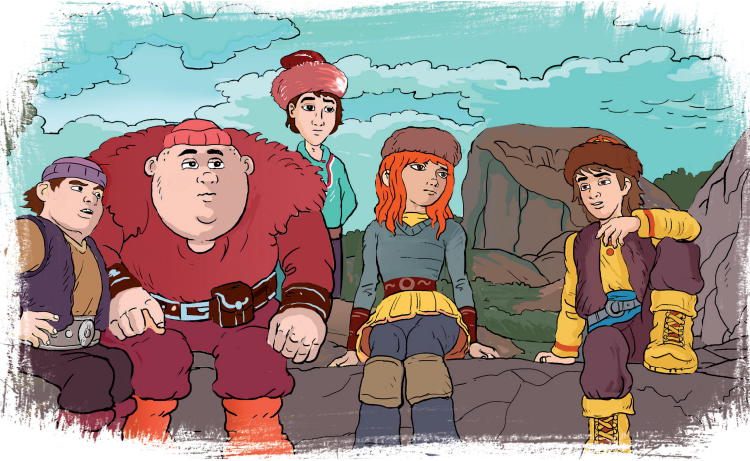
Yok canım, olur mu hiç Ece? Sadece büyüklerimizi anlamaya çalışıyoruz. Şimdiki aklımızla ne kadar çabalasak onlar gibi hissedemeyiz.

Genelde az konuşan Batıkan da yorumunu yaptı:

- **Göz açıp kapayana kadar biz de büyüyeceğiz merak etmeyin. O zaman anlarsınız...**

Küçük Kayılar'ın filozofu Doğukan, her zaman farklı düşünceler getirirdi:

– İnsan koştururken ne olduğunu tam anlamıyor galiba. Durduğun anda düşünmeye başlıyorsun. Onun için durmak, dinlenmek ve düşünmek lazım derim ben.

– Peki, çoğunlukla dışarıda olan, dinlenmeye vakti bile olmayan Ertuğrul Gazi'ye ne demeli? Esas onun işi çok zor.

Ece de Kağan'ın duygusuna ortak oldu.

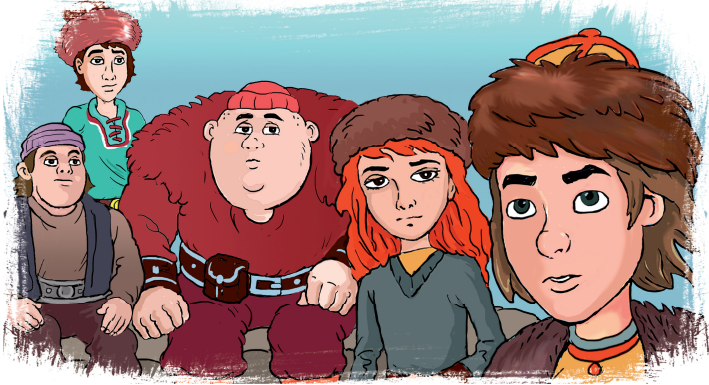
– Çok haklısın. Bizlerin güvenliği ve huzuru için kendini feda ediyor. Gerçek bir kahraman o.

– Ertuğrul Gazi'nin yaşam biçimi bu. Babası, biz Kayıları Anadolu'ya getiren Süleyman Şah. Bu miras ona kalmış.

Domrul, Ertuğrul Gazi'nin adı geçince heyecanlanmıştı.

– Ben Ertuğrul Gazi'yi her gördüğümde dizlerim titriyor!

– İyice ağırlaşıyorsun demek ki! Heh heh heh...

– Ertuğrul Gazi'nin zaferlerinden ötürü burada yaşayabiliyoruz. Yani Selçuklu İmparatoru ona özellikle kötü Bizans tek-